

udfører Varer for 1 700—1 800 Mill. Kr. om Aaret, er det ikke urimeligt, at der er en Post paa ca. 900 000 Kr. aarlig med det Formaal at gavne og fremme Landbrugets Tarv, en Bevilling, som for øvrigt ikke en Gang sidste Aar er brugt fuldtud. De godt 700 000 Kr., som er brugt sidste Aar, er brugt først og fremmest — og det anser jeg for det vigtigste — til Hjælp til Lønning af Konsulenter, som har gavnet det danske Landbrug meget, og dernæst er de brugt til Hjælp i det Arbejde, som Kontrolforeningerne udfører med Hensyn til Husdyravlen. Jeg vil mene, at det er absolut nødvendigt, at Staten giver Tilskud til dette Arbejde, og at det nuværende Tilskud ikke beskæres. Kontrolforeningernes Arbejde er absolut nødvendigt, hvis vi stadig skal gaa fremad, saaledes som vi i de senere Aar er gaaet frem ved Forøgelse af Udbyttet af vore Køers Ydelse, saavel Mælkeydelsen som Fedtydelsen. Naar man tager den Udvikling, der har fundet Sted, i Betragtning, maa man sige, at de Penge, som er anvendt her, er givet godt ud. Naar man tænker paa, at man omkring Aarhundredskiftet regnede Køer, som gav 300 Pund Smør om Aaret, for ekstraordinært gode Køer, og en Besætning, som gav op imod gennemsnitlig 300 Pund Smør pr. Dyr, for en særlig god Besætning, maa man sige, at Udviklingen har overtruffet de dristigste Forventninger, idet man nu er oppe paa en Ydelse af lige saa mange Kilo, som man før havde Pund. Det vilde med andre Ord sige, at de bedste Besætninger har fordoblet deres Ydeevne i Løbet af godt en Snes Aar. Det Tilskud, som Staten har givet til Hjælp til Fremskaffelsen af disse Besætninger, har været af overordentlig stor Betydning, idet man derved har kunnet foretage de Sammenligninger, som er nødvendige for, at Arbejdet paa Besætningernes Forbedring kan gaa godt. Derfor er det utidigt af Landbrugsministeriet at sætte ind her og at ville beskære netop denne lille Bevilling. Der er ogsaa ydet Statshjælp til vore Dyrskuer, og der er klaget meget over, at Landbruget fik Tilskud hertil. Det Tilskud, Staten giver til Dyrskuer, staar jo i Forhold til det Tilskud, som gives af de enkelte Foreninger, og det er nu en Gang nødvendigt, at der kan gives Præmier til dem, der udstiller paa Dyrskuerne, saaledes at de kan faa dækket de Udgifter, der er forbundet med at føre Dyrene til Skuet. Man maa ikke tro, at der paa Dyrskuer gives saa store Præmier, at der er Fortjeneste ved at udstille. Der gives saadanne Præmier, at Udgifterne ved at føre Dyrene frem kan dækkes, og det er nød-

vendigt, at saadanne Præmier kan gives ogsaa i Fremtiden, thi det er en Opmuntring til Udstillerne af de bedste Dyr, saa at disse kan blive ført frem til Skuet og Avlen derved stadig forbedres. Staten giver endvidere Tilskud til Tyreholds- og Kvægavlsforeninger, for at disse Foreninger skal kunne købe de bedste Dyr og derved fremme Avlen. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han, hvis han endelig skal skære ned paa sit Budget, da finder et andet Omraade, hvor der er mere Grund til at skære ned end paa dette. Jeg henstiller til Ministeren ikke at følge det Mindretal, som, saa vidt jeg ved, bestaar af en enkelt Person indenfor det Udvalg, som har arbejdet med denne Sag i Sommer, men at følge Udvalgets Flertal, som jo ikke vil Nedskæring, men en lille Opgang.

Jeg vil dernæst knytte nogle Bemærkninger til den Tale, som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen holdt her forleden Dag, og som jeg tillod mig at afbryde ham i. Det var en Tale, der bl. a. drejede sig om de Ting, som foregik i Sommer ved den ekstraordinære Rigsdagssamling og knyttede sig til de Bemærkninger, som den Gang fremsattes dels af den højtærede Statsminister, dels af det ærede Medlem Hr. P. Andersen. Med Formandens Tilladelse vil jeg oplæse enkelte af de Udtalelser, der blev fremsat under Diskussionen den 24. Juli vedrørende Arbejdskonfliktens Indflydelse paa Landbrugseksporten, og Landbrugseksportens Femmandsudvalgs Stilling under Striden. Da udtalte den højtærede Statsminister: „Men der er den Mærkværdighed, at der dog alligevel var nogle Slagterier, som tog andre Skibe, ikke blot det Slagteri, ved hvilket Hr. Theilmann var Formand, men ogsaa andre Slagterier gjorde netop det, de officielt vægrede sig ved, nemlig at tage andre Skibe. Og selve det Slagteri, som Hr. Theilmann er Formand for, afsluttede under Konflikten Overenskomst med en tysk Linie og afsendte Flæsk til England med denne Linie paa den Maade, at Varerne blev indladet af organiserede Arbejdere her og omladet i Hamborg.“ Det ærede Medlem Hr. Pinstrup hævdede derefter, at Statsministerens Fremstilling var urigtig, og i den Anledning henholdt det ærede Medlem sig til en Erklæring fra Forpagter Theilmann, og derefter kom det ærede Medlem Hr. P. Andersen fra Svendborg frem, og han siger ligeledes ifølge Rigsdagstidenden følgende: „Hvad den højtærede Statsminister har sagt om Transporten af slagtede Svin fra Svendborg til England med tyske Baade, er selvfølgelig rigtigt ..